

Opmerkingen ten aanzien van het wetvoorstel tot wijzigen van enige onderwijswetten in verband met het invoeren van de verplichting voor scholen om de sociale veiligheid op school te waarborgen.

Artikelgewijze opmerkingen:

Artikel 4c lid 1 sub a: het woordje IN staat er te veel in. Er staat:

- a. een antipestprogramma hanteert, dat **in** voldoet aan de volgende criteria.

Algemene opmerkingen/vragen:

Vertrouwenspersoon/Anti-pestcoördinator:

Uit de toelichting valt duidelijk te halen dat de vertrouwenspersoon en de anti-pestcoördinator niet dezelfde persoon hoeven te zijn. Uit de artikelen die dat onderwerp behandelen is dat niet eenduidig te halen.

Aan welke eisen moet de vertrouwenspersoon voldoen? (is deze gecertificeerd als vertrouwenspersoon ongewenst gedrag?)

Kan de anti-pestcoördinator eveneens een 'externe' zijn of heeft iedere school en/of schoollocatie een eigen anti-pestcoördinator. De laagdrempeligheid en de bereikbaarheid van deze persoon neemt af naarmate deze meer op afstand staat.

Bij meer locaties of een overkoepelend bestuur (bevoegd gezag) kan volgens het huidige voorstel volstaan worden met het aanwijzen van een enkele pestcoördinator die dan bijvoorbeeld wel 15 scholen (verdeeld over 22 locaties) onder zijn hoede kan hebben. Is dat dan voldoende om goed zicht te houden en hebben over alle klassen van die scholen en hoe het er daar aan toe gaat?

Ik denk dat een dergelijke pestcoördinator niet in staat is zijn werk naar behoren uit te oefenen. Dit moet dus nog beter geborgd worden. Een pestcoördinator per school of zelfs per lokatie!

Memorie van toelichting:

Het wetsvoorstel gaat uit van menselijk handelen van binnen en buiten een school. Nog te veel laten scholen zich alleen leiden door wat er binnen de school gebeurt en laten datgene wat buiten de school gebeurt over aan de ouders. Terwijl wat buiten de school gebeurt van wezenlijke invloed is op wat er binnen de school gebeurt. Het pestgedrag omvat dus zowel gedrag binnen de school als gedrag buiten de school. Dat moet mijns inziens meer worden benadrukt of zeker tot uitdrukking komen in de goedgekeurde pestprogramma's. Een school moet vervolgens ook acteren op gedrag van buiten school (denk daarbij ook aan cyberpesten).

Ouderbetrokkenheid:

Ouderbetrokkenheid is van wezenlijk belang voor het slagen van een pestprogramma. Je kunt als school nog zo je best doen om een goed pestprogramma te draaien als de ouders haaks op een dergelijk programma acteren, blijft er weinig over en is het voor de betrokken kinderen volstrekt onduidelijk welk gedrag zij moeten vertonen.

Ik ben een voorstander voor een min of meer verplichte ouderbetrokkenheid (gentlemens agreement op het moment van toelating van het kind op een school) waarmee je de betrokkenheid van de ouders in ieder geval zichtbaar maakt en af dwingt. Ook de ouders hebben een significante rol hierin die nu niet tot uitdrukking komt. Ook voor ouders die tenslotte een school voor hun kinderen moeten kiezen moet het vanzelfsprekend zijn dat zij een rol hebben in het pestprogramma. Dat zou wellicht meer aandacht moeten krijgen in de pestprogramma's.

Gedrag pester/oorzaak en reïntegratie (nabv pagina 9 ad b):

Hoewel ik het terecht vindt dat er aandacht komt voor de klager (slachtoffer van pesten). Er wordt te veel naar het slachtoffer gewezen: "jij moet het negeren", "jij bent te gevoelig". Dat moet stoppen. Pesten is nooit okay en het ligt niet aan het slachtoffer dat hij of zij gepest wordt. (boekentip: Visie op pesten van Joan elkerbout en Priscilla van Lierop).

MAAR in de memorie van toelichting mis ik **de pester en zijn of haar rol**. Een kind wat lekker in zijn vel zit pest niet. Dus ook de pester verdient, sterker nog heeft onze aandacht broodnodig. Het slachtoffer van vandaag kan wel eens de pester van morgen zijn. Daar waar ik schrijf dat er teveel naar het slachtoffer wordt gewezen komt dat omdat de problematiek die onder het pestgedrag ligt vaak veel ingrijpender en moeilijker is. Het merendeel van het pesten gebeurt verborgen en buiten het zicht van de leerkracht. Maar waarom pest de pester en hoe kunnen we ervoor zorgen dat de pester stopt met pesten, zich lekker in zijn vel voelt en kan reïntegreren in de klas. Waar wordt over en weer begrip gekweekt? Ik geloof er heilig in dat maar in enkele gevallen een pester echt niet wil deugen. Merendeel ligt daar of een thuissituatie aan ten grondslag of is de pester vroeger zelf gepest of vecht zich terug door ook te gaan pesten. De vertrouwenspersoon en anti-pestcoördinator hebben hier een hele belangrijke taak die ik nu niet terug vindt.

Ook de grote (toekijkende of zwijgende) groep moet de nodige aandacht krijgen. Zij kunnen pestgedrag doorbreken door niet bang te zijn om ook slachtoffer te worden maar een front te vormen waardoor de pester stopt.

Ad c Monitoring:

Monitoring van minimaal een kwart van de school is te weinig. Waarom geen verplichte monitoring per klas een aantal keer per jaar. Mijns inziens zou dat een onlosmakelijk onderdeel uit moeten maken van het pestprogramma. Je zou als school de cijfers kunnen manipuleren door alleen die klassen te monitoren waar weinig tot niets speelt. Als je een klas die niet lekker loopt uit de monitor kan laten geeft dat een vertekend beeld. Kortom elke klas aan het begin, midden en eind van het schooljaar monitoren. Dat geeft de leerkracht, de vertrouwenspersoon en de anti-pestcoördinator voldoende handvaten om pestgedrag ook daadwerkelijk aan te pakken. Zoals ik al zei is het merendeel van pestgedrag moeilijk zichtbaar. Door juiste te monitoren maak je het zichtbaar.

Tot zover mijn bijdrage! Op weg naar een pestvrije school, samenleving en wereld!